

Pastor Dahl for, at han, da der var Tale om at indføre Færøsk ved Realskolen i Thorshavn, ikke havde fremsendt en Udtalelse fra Lærerraadet, om hvilken Justitsminister Rytter her i Tinget sagde, at den „positivt fraraadede“ at indføre Færøsk i Skolen. Dette er positivt urigtigt; thi Lærerraadet har principielt sluttet sig til Tanken om Indførelse af Færøsk, men det har blot ment, at paa nærværende Tidspunkt lod dette sig vanskelig realisere, da man ikke havde tilstrækkelige Lærerkrafter. I Virkeligheden, i Princippet er Lærerraadet enigt heri. Jeg kan ikke se, at der her er sket nogen som helst Forbrydelse fra Pastor Dahls Side.

Det er de Ankepunkter, der anføres, og det er dem, Biskoppen optager, og paa Grundlag af hvilke han gør sin Indstilling til Ministeren.

Jeg gaar derefter over til at sammenstille Biskoppens Indstilling til Ministeren og Ministerens, altsaa min, Indstilling til Hans Majestæt Kongen. Justitsminister Rytter siger, at jeg har givet Kongen fejl og vildledende Oplysning. Hvad skriver da Biskop Ostenfeld? Han skriver: „Pastor Dahls ret udprægede Virksomhed i Spørgsmaalet om [det] færøske Sprog, og hvad dermed staar i Forbindelse, skal jeg her ikke indlade mig paa at bedømme og endnu mindre fordømme, men jeg skal her kun bemærke, at der fra hans Virksomhed paa dette Omraade“ — altsaa hans Virksomhed i Spørgsmaalet om det færøske Sprog, og hvad dermed staar i Forbindelse — „foreligger Vidnesbyrd for mig om, at han i denne ingenlunde altid har udvist den tilbørlige Loyalitet og Aabenhed“. Det er, hvad Biskoppen skriver paa Grundlag af Amtmand Rytters Indstilling; og det refererer jeg paa følgende Maade til Kongen: „Derimod har Biskoppen ikke ment at kunne indstille Sognepræst Dahl, idet han har henvist til dennes ret udprægede Virksomhed i Spørgsmaalet om det færøske Sprogs Stilling i Kirke og Skole. Undertegnede Minister kan ikke finde, at der i det af Biskoppen anførte findes nogen Grund til ikke at udnævne Sognepræst Dahl.“

Jeg skulde mene, at enhver uhildet Tilhører er klar over, at her er Biskoppens Indstilling refereret fuldt ud redeligt. Biskoppen siger, at han paa det Omraade, hvor det gælder færøsk Sprog i Kirke og Skole, ikke kan stole paa, at der bliver vist fuld Loyalitet fra Pastor Dahls Side; og jeg refererer dette saaledes: undertegnede Minister finder ikke, at der i det af Biskoppen anførte findes nogen Grund til ikke at

udnævne Pastor Dahl. Jeg gad se, om nogen, som stod ganske uhildet overfor denne Indstilling, vilde lægge det ind i den, som Justitsminister Rytter har lagt ind i den, og det er da ogsaa ganske betegnende, at Færø-Kommissionens Flertal ikke har fundet Anledning til at sætte en Finger paa dette. Jeg maa maaske yderligere oplyse den højtærede Justitsminister om, hvorledes denne Indstilling er blevet til. Den er blevet til nøjagtig paa samme Maade, som alle Indstillinger, antageligvis ogsaa den højtærede Justitsministers, bliver til, nemlig saaledes at den konciperes af den paraførende Kontorchef. Dette er sket uden Spor af forudgaaende Forhandling med mig, og jeg har underskrevet uden at ændre en Tøddel i det, der blev forelagt mig fra Kontorchefens Side. Jeg vilde ikke have fremhævet dette her, hvis man ikke havde sagt, at der var et personligt Moment deri; men da man har sagt det, mener jeg, jeg har Lov til at sige, hvad jeg her siger. Selvfølgelig har jeg det fulde Ansvar for Indstillingen, som den foreligger, men dette Ansvar bærer jeg med Glæde. Jeg mener, at redeligere Indstilling kan der slet ikke gives.

I den korte Bemærkning, som den højtærede Justitsminister forleden Dag fremsatte lige efter min Tale, udtalte han, at hvor han havde angrebet mig paa Vælgermøder, var Angrebet blevet bilagt med Dokumentation. Jeg maatte jo ikke tvivle om den højtærede Ministers Udtalelse i saa Henseende; men da denne Udtalelse blev bekendt ovre paa det Sted, hvor Justitsministeren holdt sit første Møde og først rettede sit Angreb mod mig, fremkom der derfra Tilbud om, at man vilde bevidne, at Justitsministeren ikke havde dokumenteret. Om han paa andre Møder har gjort det, det kan jeg jo ikke vide; men i alt Fald har han overfor dette høje Ting fremsat en Udtalelse, som jeg hævder er fejlagtig og vildledende, idet han ikke alle Vegne har dokumenteret.

Saa sagde den højtærede Justitsminister, at han vidste nok, naar det kom til Stykket, hvad Grunden var til, at det var blevet Provst Dahl, der var blevet Provst. Han havde haft en Samtale med den daværende Justitsminister, det ærede Medlem Hr. Zahle, i November 1917. Jeg kender intet som helst til denne Samtale, jeg antager, at det ærede Medlem Hr. Zahle vil gøre Rede for dette. Men jeg tør forsikre den højtærede Justitsminister, at uanset alle virkelige eller opdigtede Samtaler saa var Provst Dahl blevet udnævnt til Provst paa